

Η ΕΥΧΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ



κ' Η ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ
ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἡ Εὐχή
κατὰ τῆς Μαγείας

καὶ

Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις
τῶν Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης



ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΡΟΖΙΔΗΣ
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
2013



Ἐμπροσθόφυλλον

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουστίνα.
Ἐκ τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.



Ἵπισθόφυλλον

Ὁ νέος προσκυνηματικὸς Ναὸς
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.



Ἐπιμέλεια: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ
καὶ Ἰουστίνης – Φυλὴ Ἀττικῆς.

© : Ἐκδόσεις Γεώργιος Χοροζίδης

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ , Φυλὴ

Α.Γ. 112 • 133 51 ΦΥΛΗ GREECE

Τηλέφωνο: +30 210 241 1380

Τηλεαντίγραφο (Telefax): +30 210 241 1080

E-mail : Kyprianos@synodinresistance.org

Ἡ Εὐχὴ κατὰ τῆς Μαγείας





Πῶς χρησιμοποιεῖται ἡ Εὐχὴ κατὰ τῆς Μαγείας

Προκειμένου νὰ ἔχη κάθε εὐσεβῆς μίαν ἄμεση βοήθεια στὶς δυσκολίες, τὶς ὁποῖες τυχὸν ἀντιμετωπίζει καὶ ὀφείλονται σὲ δαιμονικὴ ἐπήρεια ἐξ αἰτίας μαγείας, πρέπει νὰ διαθέτῃ τὰ ἐξῆς ἀπαραίτητα πνευματικὰ ἐφόδια:

α) Τὸ βιβλιαράκι τῶν Ἁγίων Προστατῶν μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

β) Τὴν ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων.

γ) Ἴερὸ λαδάκι ἀπὸ τὴν ἀκοίμητη κανδήλα τῶν Ἁγίων μας.

δ) Ἁγιασμὸ τῶν Ἁγίων μας.

Ἡ καθημερινὴ χρῆσις αὐτῶν, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, θὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικὰ τὸν πάσχοντα καὶ θὰ τὸν ἀνακουφίσῃ.

Ὅταν παραστή ἀνάγκη, ὁ πιστὸς θὰ θυμιάζη, θὰ ἀνάβῃ ἓνα ἀγνὸ κεράκι ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνοσ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἐνῶ θὰ πρέπει νὰ καίῃ ἀκοίμητο κανδήλι στὸ Εἰκονοστάσι τοῦ σπιτιοῦ του.

Μετὰ θὰ γονατίζει καὶ μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ εὐλάβεια θὰ διαβάζη τὴν Εὐχὴ κατὰ τῆς Μαγείας.

Στὸ τέλος θὰ σταυρωθῆ μὲ τὸ ἱερὸ Λαδάκι τῶν Ἁγίων.

Ἄν εἶναι πρωῖ καὶ ὁ πιστὸς εἶναι νηστικός, καλὸ εἶναι νὰ πιῆ καὶ λίγο ἀπὸ τὸν Ἁγιασμὸ τῶν Ἁγίων, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ σὲ ὅποιαδήποτε ἄλλη στιγμή τῆς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀνάγκη, ἂν μάλιστα ὑπάρχῃ ἰδιαίτερη δυσκολία ἀπὸ ἐπήρεια σατανικὴ.

Στήν Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας εἶναι δυνατὸν νὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλες προσευχὲς τῆς Ἐκκλησίας μας, μάλιστα δὲ ἡ περισσότερο σχετικὴ καὶ ἀρμόδια γιὰ τὴν περίπτωσι, ποὺ εἶναι ἡ ἱερὰ Παράκλησις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἡ ὁποία ἐπίσης περιέχεται στὸ βιβλιαράκι αὐτό.

Ἅλα αὐτὰ πρέπει νὰ ἐφαρμόζονται καθημερινῶς μὲ πίστι, ὑπομονὴ καὶ εὐλάβεια, ἰδίως ὅταν ἔχουμε μία σοβαρὴ περίπτωσι ἐπιμόνου δαιμονικῆς ἐνοχλήσεως.

Μπορεῖ ἐπίσης ὁ πιστὸς νὰ διαβάζη τὴν Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας χάριν τῶν οἰκείων του, καθὼς καὶ ἄλλων φίλων καὶ γνωστῶν ἢ ἀγνώστων συνανθρώπων του, οἱ ὁποῖοι γιὰ διαφόρους λόγους δὲν θέλουν ἢ δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ κάνουν αὐτό, ἂν καὶ τὸ ἔχουν ἀνάγκη.

Ποτὲ ὁμως δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται ἀπὸ τὸν πάσχοντα ἢ τὸν ἐνδιαφερόμενο γιὰ τὴν χρῆσι τῆς Εὐχῆς κατὰ τῆς Μαγείας, ὅτι αὐτὴ προξενεῖ ἄμεση ὠφέλεια ὄχι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, ἐφ' ὅσον ἀπαιτοῦνται προϋποθέσεις.

Χρειάζεται συνδυασμὸς μὲ τὴν γνήσια Μετάνοια, τὴν τακτικὴ καὶ καθαρὴ Ἐξομολόγησι, τὴν συχνὴ κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τὴν ταπείνωσι, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀγνότητα ψυχῆς καὶ σώματος, τὴν νηστεία, τὴν ἐλεημοσύνη, τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή.

Καὶ ὅλα αὐτὰ βεβαίως, πάντοτε μὲ τὴν καθοδήγησι Ὁρθόδοξου πνευματικοῦ Πατέρα, τὴν μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν ἄλλων Ἱερῶν Κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας (Βίοι Ἁγίων, Συγγράμματα Πατέρων), διὰ μέσου τῶν ὁποίων διδασκόμεθα πῶς νὰ εὕρισκώμεθα συνεχῶς

*μέσα στήν ἀγάπη, τὸ φῶς καὶ τὴν κοινω-
νία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀσφαλι-
σμένοι ἀπὸ κάθε σκοτεινὴ ἐνέργεια τῶν
ἀκαθάρτων πνευμάτων.*







Ἡ Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν !

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, θαρρόυντες εἰς τὴν ἄμετρόν Σου ἀγαθότητα, προσπίπτομέν Σοι ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐκ βαθέων δεόμεθά Σου, ὅπως ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Σου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, καταργήσης, ἐκριζώσης, διαρρήξῃς καὶ ὡσεὶ καπνὸν διαλύσης καὶ ἀπολέσης πάντα σατανικὸν δεσμὸν ἀπὸ παντὸς τόπου τῆς δεσποτείας Σου, ἐλευθερώσης δὲ τὸν δοῦλόν Σου (δεῖνα) ἀπὸ πάσης ὀργῆς καὶ ἀσθενείας, μαγείας καὶ σατα-

νικῆς ἐπηρείας, ἀπὸ παντὸς πάθους καὶ δυσπραγίας, ἀπὸ πάσης φαρμακείας τε καὶ γοητείας, μαντείας καὶ βασκανείας, ἅτινα ἐνήργησάν τινες τῇ συνεργίᾳ τοῦ ἀρχαίου δράκοντος.

Σύ, Πανάγαθε, ὡς Παντογνώστης, οἶδας καὶ τοὺς τρόπους τοῦ τῆς κακίας ἐφευρέτου καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ταύτην ἐνήργησε· δι' ὃ, ἰκετεύομέν Σε, ταχὺ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων τέκνων Σου καὶ δὸς τῷ δούλῳ Σου (δεῖνι) ταχεῖαν τὴν ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τοῦ κράτους τοῦ διαβόλου καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ, διὰ τῶν Ἁγίων Σου Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἰατρός, ἡ ἀνόρθωσις καὶ ἡ παρηγορία τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ

Ζωοποιῶ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου Αὐτοῦ οἱ μισοῦντες Αὐτόν.

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ τιμίου Σταυροῦ Σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁματωλούς.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν Σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾶ, καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνούμεν, τὴν Ταφὴν Σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Τῶ Σῶ Σταυρῶ Χριστέ Σωτήρ, ὀδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν Σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτία, ἐκτείνας τὴν χειρὰ Σου, φιλόανθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων Σου.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς μαγείας τὴν τέχνην, ἐπὶ χρόνοις ἦν ἥσκησας, ὦ Κυπριανὲ ὑποθήκαις, Ἰουστίνης κατέλιπες· ποιμὴν Ἀντιοχείας καταστάς, καὶ φύλαξ ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ, ἦν ἐσφράγισας τοῦ ξίφους τῆ τελευταίῃ, εἰς πόλιν Νικομήδειαν. Χαίρετε τοῦ ἐχθροῦ φυγαδευταί, χαίρετε κρῆναι ῥώσεως· χαίρετε τῆς Μονῆς ὑμῶν φρουροί, Φυλῆς τε δήμου ἔφοροι.

Κοντάκιον.

ᾠχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῆς δουλείας τῆς εἰδωλικῆς ἠλευθέρωσαι, καὶ τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθινὴν ἐξηρεύνισας, Ἱεράρχα Κυπριανὲ γενόμενος ποιμὴν· ζωῆς νάματα εἰς καθάρᾳ, Ἀντιοχείας τὸν λαόν, ὀδηγήσας ἐν χάριτι. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, συνάμα τῆ Ἰουστίνῃ, καλλιπαρθένῳ ἱερᾷ, παρ' ἧς ἔγνωσ τὰ ἀπόρρητα.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν !



**Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις
τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης**
(ὧν ἡ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 2αν Ὀκτωβρίου)



Ποίημα Καθηγουμένης
Ἰσιδώρας Μοναχῆς Ἀγieroθεϊτίσσης





Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Ψαλμὸς ρμβ' (ἠ142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιή-

μασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χειρὰς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει

Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου·

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σοῦ εἰμι.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

ᾠχος δ΄.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου (τετράκις).

Καὶ τὰ τροπάρια·

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ τῶν εἰδώλων μαθητεύσας μαντεία, δαιμονικὴν προσεβεβαίωσας πρᾶξι, Κυπριανὲ ἀοίδιμε, Χριστοῦ Ἀθλητά· ὕστερον δὲ ρήμασιν, Ἰουστίνης παρθένου, ἔμαθες μυστήρια, οὐρανοῦ σοφίας· καὶ Ἱεράρχης γέγονας Χριστοῦ, Ἀντιοχείας, ποιμάνας τὸ ποίμνιον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Διὰ βασάνων καὶ πυρὸς διελθόντες,

Κυπριανὲ σὺν Ἰουστίνῃ τῇ θείᾳ, καὶ τὴν τομὴν δεξάμενοι, τοῦ ξίφους ὁμοῦ· νίκης ἀνεδέξασθε, τὸ οὐράνιον στέφος, ἔνθα καὶ πρεσβεύετε, ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ· τοῦ θεραπεύειν πάθη χαλεπά, τοῖς προσιοῦσιν, ὑμῖν μετὰ πίστεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

* * *

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα

ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με·

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου·

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ψάλλεται ὁ ἐξῆς Κανὼν.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Κυπριανὸν καὶ Ἰουστίναν ἄδω. Ἰσιδώρας»

Ἦδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλλίστην δυάδα τῶν Ἀθλητῶν, ὑμνήσωμεν πόθῳ Ἱεράρχην Κυπριανόν, παρθένον τε ἅμα Ἰουστίναν· τοὺς τῶν πασχόντων θερμοὺς ἀντιλήπτορας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑδάτων ὡς πάγχρυσος ποταμός, θαυμάτων τὰ ῥεῖθρα ἀναβλύζει λυσιτελῶς, ὑμῶν ἢ εἰκῶν ἢ σεβασμία· Κυπριανὲ Ἰουστίνα τε Μάρτυρες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πολλοὺς εἰς τῆς πίστεως τὴν ὁδόν, προσεῖλκυσας Μάρτυς Ἱεράρχα Κυπριανέ, αὐτῆς ἐγνωκῶς τὰς ἀληθείας· δι' Ἰουστίνης σεμνῆς καλλιμάρτυρος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων τῶν θείων τοῦ Γαβριήλ, ἀκούσασα Κόρη παντευλόγητε Μα-

ριάμ, Θεὸν ἀπεγέννησας ἀφθόρως· καὶ ἡ φθορὰ τοῦ θανάτου κατήργηται.

Ἦδη γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰατρεῖον ἐδείχθη, ἀσθενειῶν ἄμισθον, καὶ τῶν ψυχικῶν ἀλγηδόνων, θεραπευτήριον, ὑμῶν ἡ θεία Μονή, Κυπριανὲ Ἰουστίνα, τῆς Φυλῆς κοσμήσασα, δῆμον θεόλεκτον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδιστάκτω καρδία, καὶ λογισμῶ κρείττονι, ᾧ Κυπριανὲ Ἰουστίνα, αἰμακάριστοι, τοὺς τῆς σαρκὸς ἀλγεινούς, καθυπεμείνατε πόνους, τὸ ὑμῶν Μαρτύριον, ἐπισφραγίσαντες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νηπιόφρονα γνώμην, τῶν διωκτῶν ἡσχυναν, οἱ θεοπειθεῖς Ἀθλοφόροι, σθένει τῆς πίστεως, Κυπριανὸς ὁ σοφός,

καὶ ἱερὰ Ἰουστίνα, τῆς Θεοῦ συνέσεως,
σκεύη τὰ πάνσεπτα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα, κόσμου παντὸς
Δέσποινα, σὺ ὑψηλοτέρα ὑπάρχεις, ἐν
ἀγιότητι, καὶ ἀσυγκρίτῳ τιμῇ, Παρθε-
νομῆτορ Μαρία, ὡς Θεὸν βαστάσασα,
ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου.

Διάλυσον, τὰς πανουργίας τοῦ δαίμο-
νος τοῦ δολίου, Ἱεράρχα Κυπριανέ, αὐ-
τὸν γὰρ συνέτριψας, ταῖς νεύσεσι Μάρ-
τυρος Ἰουστίνης.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δού-
λους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ
Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρη-
κτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν!

Κάθισμα.

ᾠχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Μαγείας δεινῆς, τὴν πλάνην ἐγκατέλιπες, Παρθένου σεμνῆς, ταῖς θεαίαις εἰσηγήσῃσι, καὶ Θεῷ ἐρχόμενος· τὰς μεγάλας χάριτας ἔλαβες, τοῦ θεραπεύειν ὧ Κυπριανέ, τὰ πάθη τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Καὶ συνεχίζεται ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικητὴς ἀναδέδειξαι, κατὰ τοῦ ἀλάστορος ἐμπειρότατος· τοῦ μαγείας τέχνη πρότερον, ὧ Κυπριανέ σὲ παγιδεύσαντος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κραταιότατον ἔρεισμα, ἐν ὁμολογίας τοῖς ἀγωνίσμασι· τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἔσχηκας, ὧ Κυπριανέ ἀκαταμάχητε.

Ἀόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀγλαΐαις ταῖς κρείττοσι, καὶ τῆς θείας νίκης τῷ διαδήματι· ἱερῶς κατεστεφάνωσαι, ᾧ Κυπριανὲ θεομακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἰατρὸν ὡς κυήσασα, τὸν εὐσυμπαθήτως ἡμᾶς ἰώμενον· τῷ ἐλέει τῆς θεότητος, Παναγία Κόρη σὲ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε΄.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυσας ἐχθροῦ, τοῦ κακίστου κατενώπιον, καὶ ἐφάυλισας αὐτὸν Κυπριανέ, σὺν Ἰουστίνῃ, τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται ἄριστοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁλβιος ἐστίν, ὃς προστάτας ὑμᾶς κέκτηται, ἐν τοῦ βίου τοῖς δεινοῖς Κυπρι-

ανέ, καὶ Ἰουστίνα, πρὸς Θεὸν πρέσβεις
εὐπρόσδεκτοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦλην ἀπεχθῆ, τῆς μαγείας σὺ κατέκαυ-
σας, κατενώπιον πολλῶν Κυπριανέ, καὶ
τῶν εἰδώλων, τὴν ἀπάτην ἐμυκτήρισας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Στήλη φωτεινὴ, παρθενίας καὶ ἀγνό-
τητος, σὺ ὑπάρχεις Παναγία Μαριάμ,
καὶ τοῦ Θεοῦ σου, ἀγιώτατον παλάτιον.

Ῥδὴ ς'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρανότερον, τοῦ Θεοῦ ἐδόξασας, τὴν
ἀγίαν καὶ ἀμόμητον πίστιν· Κυπριανέ,
τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις, καὶ Ἰουστίνα
σεμνὴ καλλιπάρθενε· δυὰς Μαρτύρων
εὐκλεῆς, Ἐκκλησίας τὰ ἄμωμα σφάγια.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰέρευσας, καθαρᾷ καρδίᾳ σου, καὶ ἀμέμπτῳ πολιτεία τρισμάκαρ· Κυπριανέ, Ἱεράρχα Κυρίου, καὶ ἀναιμάκτους θυσίας προσέφερες· λατρείας τε τὰς λογικὰς· λειτουργοῖς ἀσωμάτοις ἐνούμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νεκρώσεως, καὶ φθορᾶς ἀπέβαλες, τοὺς χιτῶνας Ἰουστίνα παρθένε· καὶ τῆς ζωῆς, τῆς ἀφθάρτου τὴν χλαίναν, ὡς ἱερὰν διπλοίδα ἐφόρεσας· ἐν δόξῃ δὲ καὶ ἐν τιμῇ· λαμπροφόρος Θεῷ νῦν παρίστασαι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Δέσποινα, τῶν πιστῶν ἡ κραταιὰ προστασία· ῥῦσαι ἡμᾶς, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου· ἰσχύει γὰρ ἡ

μητρική· πρὸς Θεόν σου πρεσβεία τὰ μέγιστα.

Διάλυσον, τὰς πανουργίας τοῦ δαίμονος τοῦ δολίου, Ἱεράρχα Κυπριανέ, αὐτὸν γὰρ συνέτριψας, ταῖς νεύσεσι Μάρτυρος Ἰουστίνης.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῆς δουλείας τῆς εἰδωλικῆς ἠλευθέρωσαι, καὶ τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθινὴν ἐξηρεύνισας, Ἱεράρχα Κυπριανέ γενόμενος ποιμὴν· ζωῆς νάματα εἰς καθα-

ρά, Ἀντιοχείας τὸν λαόν, ὀδηγήσας ἐν χάριτι. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, συνάμα τῇ Ἰουστίνῃ, καλλιπαρθένῳ ἱερῷ, παρ' ἧς ἔγνωσ τὰ ἀπόρρητα.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς Αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπωλώτοτα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ

βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας
θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νε-
κροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε·
δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·
Ἦχος β΄.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆ-
μον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγ-
κλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν
οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τέχνην ἐγκατέλιπες, τὴν μαγικὴν ἐν συνέσει, καὶ Θεοῦ ἀπέκτησας, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν καὶ σωτήριον· ἱεραῖς ῥήσεσι, τῆς σεμνῆς παρθένου, Ἰουστίνης τῆς θεόφρονος· ὁμοῦ τελέσαντες, τὴν ἀθλητικὴν ἐγκαρτέρησιν· τὸ ξίφος τε δεξάμενοι, ὡς μαρτυρικὴν ἐπισφράγησιν. Θεῖε Ἱεράρχα, σοφώτατε ποιμὴν Κυπριανέ, Ἀντιοχείας ὁ Ἄγγελος, Χριστοῦ ὁ ἐκπρόσωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Καὶ συνεχίζεται ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοητῶν αἰθιόπων, ἐναπέκοψας κάρας τὰς δολιόφρονας, τῇ σῇ σωφρονεστάτη,

καὶ θεία πολιτεία, Ἰουστίνα πανεύφη-
με· Κυπριανὸν συνεργόν, γνωρίσασα
ἐν ἄθλοις.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγγελότροπον βίον, ἐν αἰνέσει θαυμάζω
ὑμῶν μακάριοι, γενναία Ἰουστίνα, Χρι-
στοῦ παρθενομάρτυς, Ἱεράρχα τε τίμιε·
Κυπριανὲ ὀδηγέ, τῶν πρὶν ἐσκοτισμένων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Διαθέσει καρδίας, Ἰουστίνα Κυρίῳ
κατηκολούθησας, ὁμοῦ Κυπριανόν τε,
τὸν θεῖον Ἀρχιμάγον, ἐν τῇ γνώσει ὠδή-
γησας· συνδαιτυμόνες ὁμοῦ, τῆς δόξης
γεγονότες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ωραιότητος κάλλει, παρθενίας τιμῇ
τε καὶ κοσμιότητος, Μαρία Θεοτόκε,
ἀφράστως διαλάμπεις, καὶ γὰρ δόξης

τὸν ἥλιον, τὸν φωτοδότην Χριστόν,
ἀνέτειλας τῷ κόσμῳ.

Ῥδὴ ἡ΄.

Τὸν Βασιλέα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδρῶσι θείοις, τοῦ ἱεροῦ Μαρτυρίου,
Ἰουστίνα τὸ στέφος τῆς νίκης, σὺν Κυ-
πριανῷ τε, ἐδέξασθε ἀξίως.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερεωθέντες, εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν ἀγά-
πην, Μαρτυρίου τὴν τρίβον διῆλθον, ὁ
Κυπριανός τε, ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα
τὸν Κύριον.

Ἰερατεύσας, Κυπριανὲ κατὰ τάξιν,
τῆς λατρείας τῆς θείας προεἶχες, σὺ δὲ
Ἰουστίνα, Κυρίῳ διηκόνεις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων, Θεοκυῆτορ Μαρία, εὐμενῶς τὴν σὴν χάριν παράσχου, τοῖς δοξολογοῦσι, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

ᾠδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠ ζευγος τῶν Μαρτύρων, θεία Ἰουστίνα, Κυπριανέ τε παμμάκαρ, ὑμῶν τὴν Μονήν, τὴν σεβασμίαν φυλάττειν, μὴ διαλίπητε.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ραδίως τῆς μαγείας, λύετε τοὺς βρόχους, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῆ σκέπη ὑμῶν, Κυπριανὲ Ἰουστίνα, ἔνδοξοι Μάρτυρες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγγέλων αἰ χορεῖαι, τάξεις τε Μαρτύρων, Κυπριανοῦ Ἰουστίνης, τῆ θεία τιμῆ, πανευφροσύνως σκιρτῶσι, καὶ ἐπαγάλλονται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Σοὶ πρέπει ἐξαιρέτως, χάρις Παναγία, καὶ σοὶ ἀρμόζουσι ὕμνων, αἱ θεῖαι ᾠδαί, τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, σὺ γὰρ ἐκύησας.

* * *

**Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·
Τῆς Θεοτόκου.**

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

**Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.
ὧν ἡ ἀκροστιχίς:
«Χαίρετε Μάρτυρες».**

Χαίροις Ἱεράρχα Κυπριανέ, τῆς Ἀντιοχείας θεοφόρε νυμφαγωγέ, χαίροις Ἰουστίνα καλλίστη τε παρθένε· δυὰς Χριστομαρτύρων ἢ περιάκουστος.

Ἄσατε σκιρτήσατε ἐν χαρᾷ, οἱ περιπεσόντες ἀμαρτίας ἐν τῷ κρημνῷ, ὁ Κυπριανὸς γὰρ ἡμᾶς ἐπιθαρρύνει· ὅς μάγος ὢν τὸ πρῶην, θείως ἠγίασται.

Ἴνα ἐν τοῖς ἔθνεσι δοξασθῆ, πίστεως τὸ σθένος μετανοίας τε ἢ ἰσχύς, ἀπὸ τῆς μαγείας Χριστὸς ἐκάλεσέ σε· Κυπριανέ εἰς γυνῶσιν, ἄλλον ὡς Παῦλόν σε.

Ρόδα ὡς ἠδύπνοα καὶ σεπτά, τῆς Ἀντιοχείας ἐν λειμῶνι τῷ ἱερῷ, ἤνθησαν ἐνθέως παρθένος Ἰουστίνα· Κυπριανός τε ἅμα, οἱ οὐρανόφρονες.

Ἐχει ὡς ὑπέρτιμον θησαυρόν, Μήτηρ Ἐκκλησία σου τὴν Κάραν Κυπριανέ, ξίφει τὴν τμηθεῖσαν ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνης· καὶ θείου Θεοκτίστου, τοῦ ὁμοψύχου σου.

Τίς ἐγκωμιάσει Κυπριανέ, θείους σου ἀγῶνας τοὺς μεγάλους καὶ ἱερούς, ἢ τίς ἐπαινέσει παρθένε Ἰουστίνα· ἀγνείας ψυχικῆς σου, τὴν ὠραιότητα.

Ἐρεισμα ὡς ἄρρηκτον καὶ στερρόν, ἔχει ἐν ἀνάγκαις ἡ ἀγία ὑμῶν Μονή, ᾧ Κυπριανέ τε καὶ θεία Ἰουστίνα· ὑμῶν τὴν προστασίαν, καὶ τὴν ἀντίληψιν.

Μάγος ὢν τὸ πρόην Κυπριανέ, ὅστερον τῇ πίστει ὑπερήθλησας τοῦ Χριστοῦ, ἦν ἐκατηχῆθης παρθένου Ἰουστίνης· ταῖς θεαῖς ὑποθήκαις, καὶ παραινέσεσιν.

Ἀγαμαι τὰς θείας σου ἀρετάς, στέργω τῆς ψυχῆς σου τὴν ἀνδρείαν Κυπριανέ, συνεγκωμιάζω τὴν σὴν ἀγαθωσύνην· παρθένε Ἰουστίνα, ἀειμακάριστε.

Ῥήμασι σοφίας θεοπειθοῦς, εἴλκυσας εἰς πίστιν Ἰουστίνα Κυπριανόν, ὅστις τῆς μαγείας λιπὼν τὰς πανουργίας· εἰς φῶς τῆς ἀληθείας, ἦλθε τὸ ἄδυτον.

Τέκνα ἐκκλησίας ὡς ἐκλεκτά, ταύτης εὐκοσμοῦσι τὸ στερέωμα νοητῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην φαιδρύνουσιν ἐνθέως· Κυπριανὸς ὁ μέγας, σὺν Ἰουστίνῃ τε.

Ὑδωρ ἱαμάτων παρεκτικόν, βλύζει θεορρύτως ἡ ἅγια ὑμῶν εἰκόν, ᾧ Κυπριανέ τε καὶ θεία Ἰουστίνα· καὶ παύει ψυχοφθόρα πάθη ἐκάστοτε.

Ῥᾶον ὑπεμείνατε ἀλγεινά, ᾧ Κυπριανέ τε Ἰουστίνα ἐν τῇ σαρκί, ῥώμη στομωθέντες Σταυροῦ τοῦ Ζωηφόρου· διὸ καὶ αἰωνίως, συνεπαγάλλεσθε.

Ἐνα πόθον μίαν ψυχῆς στοργήν, Μάρτυρες οἱ δύο συνεκτήσαντο τοῦ Χριστοῦ, σὺν Κυπριανῷ τε ἡ θεία Ἰουστίνα· διὸ ὁμοῦ τῷ ξίφει, ἐτελειώθησαν.

Σέμνωμα ὡς μέγα τῆς Ἀττικῆς, λύχνος τῆς Φυλῆς τε καὶ τῆς πίστεως ὀχυρόν, ἴσταται ἡ θεία Μονὴ Χριστοῦ Μαρτύρων· Κυπριανοῦ Ἁγίου καὶ Ἰουστίνης τε.

Χαίρει Ἀντιόχεια ἐφ' ὑμῖν, χαίρει Βιθυνίας Νικομήδεια καὶ σκιρτᾶ, αἵμασι τιμίους ὑμῶν ἐγκαυχωμένη· Κυπριανὲ γενναῖε, καὶ Ἰουστίνα τε.

Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

* * *

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

* * *

Καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς μαγείας τὴν τέχνην, ἐπὶ χρόνοις

ἦν ἥσκησας, ὃ Κυπριανὲ ὑποθήκαις, Ἰουστίνης κατέλιπες· ποιμὴν Ἀντιοχείας καταστάς, καὶ φύλαξ ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ, ἦν ἐσφράγισας τοῦ ξίφους τῆ τελευταίῃ, εἰς πόλιν Νικομήδειαν. Χαίρετε τοῦ ἐχθροῦ φυγαδευταί, χαίρετε κρῆναι ῥώσεως· χαίρετε τῆς Μονῆς ὑμῶν φρουροί, Φυλῆς τε δήμου ἔφοροι.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις ἱερὲ Κυπριανέ, τέχνην μαγικὴν τῶν εἰδώλων, ὃ ἐξασκήσας τὸ πρῖν, πίστεώς τε ὕστερον, φανεῖς ὑπέρμαχος· Ἰουστίνης παρθένου γάρ, σοφῆ ὑποδείξει, σκότους καταλέλοιπας, τὰ μηχανήματα. Πάντας ἐκδιδάσκων σοῖς ἔργοις, ὅτι μετανοίας τὸ σθένος, μέγιστον ἐστὶ καὶ ἀπροσμέτρητον.

Θρόνον εἰς σεπτὸν καὶ ἱερόν, τῆς Ἀντιοχείας παμμάκαρ, Κυπριανὲ ἀνελ-

θῶν, ἔλαμψας τοῖς τρόποις σου, τῆς ἀγιότητος· μνηθεὶς γὰρ τὰ δόγματα, τῆς θείας σοφίας, ἔμαθες μυστήρια, τὰ ἐπουράνια. Ὅθεν ἀγλαῶς διαλάμπεις, τῇ φωτοχυσίᾳ τῆς δόξης, σὺν τῇ Ἰουστίνῃ τῇ θεόφρονι.

Χαίροις θαυμαστὲ Κυπριανέ, τῶν Ἱεραρχῶν κοσμιότης, ἢ τῶν Μαρτύρων τιμὴ, δόξα καὶ εὐπρέπεια, τῶν Ἀθλοφόρων τε· τὰς βασάνους ὑπέμεινας, καὶ γὰρ ἀπτοήτως, ἔχων ἀδαμάντινον, καρτερικότητα. Ξίφος καὶ τὸ πῦρ δοκιμάσας, εὗρες τὸ μακάριον τέλος, σὺν τῇ Ἰουστίνῃ τῇ συνάθλῳ σου.

Δῆμος τῆς Φυλῆς ἐν Ἀττικῇ, ἔχει ὡς ἀπόρθητον τεῖχος, ὑμῶν τὴν θείαν Μονήν, ἔνθα καὶ ἡ πάνσεπτος, εἰκὼν φυλάσσεται· καθ' ἑκάστην τε βλύζουσι, πηγαὶ τῶν θαυμάτων, νόσοι θεραπεύον-

ται, σατὰν διώκεται. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς
προσιόντες, τοῦ Κυπριανοῦ τὰς πρε-
σβείας, καὶ τῆς Ἰουστίνης ἐκζητήσωμεν.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατί-
θημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ
τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν!



Τῷ δὲ ἐν Τριάδι
παναγίῳ καὶ μόνῳ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν
δόξα, τιμὴ, προσκύνησις
καὶ εὐχαριστία!

